

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לֹקֶס

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
24	23	22	21	20														

הפרק 1

אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו² כאשר מסרו לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר³ חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאופילוס האדיר⁴ למען תדע קשט האמרים אשר חנכת במ⁵ כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע⁶ ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו⁷ ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים⁸ ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו⁹ וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה¹⁰ וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת¹¹ וירא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת¹² ויבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו¹³ ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן¹⁴ והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו¹⁵ כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו¹⁶ ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם¹⁷ והוא ילך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן¹⁸ ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים¹⁹ ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך ולבשרך את זאת²⁰ והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועד²¹ והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל²² ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמז להם ועודנו נאלם²³ ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו²⁴ ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר²⁵ ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסוף את חרפתי בתוך בני אדם²⁶ ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה נצרת

²⁷אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים

²⁸ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים

²⁹והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת

³⁰ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים

³¹והנך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע

³²והוא גדול יהיה ובן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו

³³ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ

³⁴ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש

³⁵ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים

³⁶והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש הששי:

³⁷כי לא יפלא מאלהים כל דבר

³⁸ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך

³⁹ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה

⁴⁰ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע

⁴¹ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש

⁴²ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטן:

⁴³ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי:

⁴⁴כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי:

⁴⁵ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה

⁴⁶ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה

⁴⁷ותגל רוחי באלהי ישעי:

⁴⁸[94-84] אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו

⁴⁹[94-84]

⁵⁰וחסדו לדור דורים על יראיו

⁵¹גבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבבם

⁵²הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים

⁵³רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם

⁵⁴תמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו

⁵⁵כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם

⁵⁶ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה

⁵⁷וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן

⁵⁸וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה

⁵⁹ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו

⁶⁰ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא

⁶¹ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה

⁶²וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו

⁶³וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם

⁶⁴ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים

⁶⁵ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה

⁶⁶וישימו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו

⁶⁷וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר

⁶⁸ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות
⁶⁹ וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו
⁷⁰ כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים אשר מעולם
⁷¹ ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו
⁷² לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו
⁷³ את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו
⁷⁴ להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד
⁷⁵ בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חיינו
⁷⁶ ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו
⁷⁷ לתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאתיהם
⁷⁸ ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הנגה ממרום
⁷⁹ להאיר לישיבי חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום
⁸⁰ ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל

הפרק 2

יהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל יושבי תבל
² וזה המפקד היה הראשון בהיות קורניוס שליט בסוריא
³ וילכו כלם להתפקד איש לעירו
⁴ ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו
⁵ להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרח
⁶ ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת
⁷ ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון
⁸ ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם
⁹ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה גדולה
¹⁰ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם
¹¹ כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון
¹² וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומנח באבוס
¹³ ויהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים
¹⁴ כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו
¹⁵ ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה
¹⁶ וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס
¹⁷ ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הגער הזה
¹⁸ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים
¹⁹ ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה
²⁰ וישבו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם
²¹ ויהי במלאת לנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן
²² וימלאו ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה
²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה
²⁴ ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה
²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש

היה עליו

²⁶ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה

²⁷ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה

²⁸ויקחהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר

²⁹עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום

³⁰כי ראו עיני את ישועתך

³¹אשר הכינות לפני כל העמים

³²אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל עמך

³³ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו

³⁴ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה

³⁵וגם בנפשך תחתיר חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים

³⁶ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה

³⁷והיא אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום

³⁸ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים

³⁹ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישבו הגלילה אל נצרת עירם

⁴⁰ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו

⁴¹ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח

⁴²ויהי בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג

⁴³וימלאו את הימים וישבו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו

⁴⁴ויחשבו כי עם חבל הארחים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין הקרובים והמידעים

⁴⁵ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו

⁴⁶ויהי אחרי שלשת ימים וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אתם

⁴⁷וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתיו

⁴⁸ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשונך

⁴⁹ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי

⁵⁰והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם

⁵¹ויירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה

⁵²וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים

הפרק 3

בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יטור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין

²בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבה

³ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים

⁴ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו

⁵כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה

⁶וראו כל בשר את ישועת אלהים

⁷ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא

⁸לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם

⁹וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש

¹⁰וישאלוהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה

¹¹ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתיים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא

¹²ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה

¹³ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם

¹⁴וישאלוהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם

¹⁵ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח

¹⁶ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש

¹⁷אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה

¹⁸וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם

¹⁹והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס

²⁰הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר

²¹ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים

²²וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי!

²³והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי!

²⁴בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף

²⁵בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי

²⁶בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה

²⁷בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי

²⁸בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער

²⁹בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי!

³⁰בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים

³¹בן מליא בן מינא בן מתתיה בן נתן בן דוד

³²בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון

³³בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה

³⁴בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור

³⁵בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח

³⁶בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך

³⁷בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן

³⁸בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים

הפרק 4

ישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברת

²וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב

³ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם

⁴ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה

⁵ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל ממלכות תבל

⁶ ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ
⁷ ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך
⁸ ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד
⁹ ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה
¹⁰ כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
¹¹ וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך
¹² ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך
¹³ וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת
¹⁴ וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר
¹⁵ והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללוהו כלם
¹⁶ ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה
¹⁷ ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו
¹⁸ רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר ענוים
¹⁹ שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא
שנת רצון ליהוה
²⁰ ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן וישב ועיני כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו
²¹ ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם
²² וכלם העידהו ותמחו על דברי חן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף
²³ ויאמר אליהם הן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר
נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך
²⁴ ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו
²⁵ ואמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה
חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ
²⁶ ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה
²⁷ ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי
²⁸ וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה
²⁹ ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה
³⁰ אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו
³¹ וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות
³² וישתוממו על תורתו כי עצום דברו
³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר
³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתך מי אתה קדוש האלהים
³⁵ ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו
³⁶ ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצוה לרוחות
הטמאה והמה יצאים
³⁷ ושמעו הולך בכל מקומות הככר
³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזתה קדחת חזקה וישאלהו בעדה
³⁹ ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם
⁴⁰ וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל
אחד מהם
⁴¹ וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בהם ולא נתנם לדבר כי
ידעו אשר הוא המשיח

⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם
⁴³ ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי:
⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל

הפרק 5

יהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניס:
² וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את המכמרות
³ וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב
וילמד את העם מתוך האניה
⁴ ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד:
⁵ ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את
המכמרת
⁶ ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם
⁷ ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי
שקעו
⁸ ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי:
⁹ כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו
¹⁰ וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא
מעתה צוד תצוד אנשים
¹¹ ויוליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחריו
¹² ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר
אדני אם תחפץ תוכל לטהרני:
¹³ וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת
¹⁴ ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה
לעדות להם
¹⁵ ושמעו הולך הלך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם
¹⁶ והוא סר אל המדברות ויתפלל
¹⁷ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה
וירושלים וגבורת יהודה היתה בו לרפוא
¹⁸ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו
¹⁹ ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגגה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני
ישוע
²⁰ וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך:
²¹ ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים
מבלעדי האלהים לבדו
²² וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם
²³ מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך:
²⁴ אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני
אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך
²⁵ וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו
אל ביתו מהלל את האלהים
²⁶ ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו ויראו ויאמרו כי נפלאות ראינו היום
²⁷ ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי:

²⁸ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו

²⁹ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמהם

³⁰[13-03] וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם
הבריאיים אינם צריכים לרפא כי אם החלים

³¹[13-03]

³²לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה

³³ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנונות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך
אכלים ושתיים

³⁴ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם

³⁵ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה

³⁶וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם
החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי!

³⁷ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאבדו
³⁸אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו

³⁹ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד בייין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו

הפרק 6

יהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו

²ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת

³ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו

⁴כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו
כי אם לכהנים לבדם

⁵ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא

⁶ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית

⁷וירבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה

⁸והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד:

⁹ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד:

¹⁰ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת

¹¹והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע

¹²ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים

¹³ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים

¹⁴את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי:

¹⁵את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא

¹⁶את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר:

¹⁷וירד אתם ויעמד במקום מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומחוף ים צר

וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא מחלייהם

¹⁸וגם הנלחצים ברוחות טמאות וירפאו

¹⁹וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם

²⁰והוא נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי לכם מלכות האלהים

²¹אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים כעת כי תשחקו

²²אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים ואם ינדו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן
האדם

²³שמחו ביום ההוא ורקדו כי הנה שכרכם רב בשמים כי כזאת עשו אבותיהם לנביאים

²⁴אך אוי לכם העשירים כי כבר לקחתם את נחמתכם

²⁵אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת כי תתאבלו ותבכו

²⁶אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנביאי השקר

²⁷אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו את איביכם היטיבו לשנאיכם

²⁸ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מכלימיכם

²⁹המכה אתך על הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך

³⁰וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך אל תשאל מאתו

³¹וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם

³²ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהביהם

³³ואם תיטיבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן

³⁴ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלויים את החטאים למען יושב להם בשוה

³⁵אבל אהבו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים

³⁶לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא

³⁷ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו

³⁸תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם

³⁹וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת

⁴⁰אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו

⁴¹ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט

⁴²ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעינך ואיך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך

⁴³כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב

⁴⁴כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה

⁴⁵האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל פיהו

⁴⁶ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר

⁴⁷כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה

⁴⁸דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו

⁴⁹ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא

הפרק 7

יהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום

²ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד

³וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו

⁴ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו

⁵כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת

⁶וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורת!

⁷ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי!

⁸כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה

⁹וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת

¹⁰וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא

¹¹ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב

¹²הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר

¹³וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי

¹⁴ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה

¹⁵ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו

¹⁶ותאחז כלם רעדה וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו

¹⁷ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככה

¹⁸ותלמידיו יוחנן הגידו לו את כל אלה

¹⁹ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחרי

²⁰ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחרי

²¹בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים

²²ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים

²³ואשרי אשר לא יכשל ב

²⁴ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח

²⁵ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלכשים בגדי תפארת והמענגים בחצרות המלכים המה

²⁶ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא

²⁷זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך

²⁸כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו

²⁹וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן

³⁰אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו

³¹ויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים

³²דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם

³³כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו

³⁴ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים

³⁵ותצדק החכמה על ידי כל בניה

³⁶ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב

³⁷והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור

³⁸ותעמד לרגליו מאחוריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן

³⁹וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא

⁴⁰ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר

⁴¹שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים

⁴²ויהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו

⁴³ ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפטת
⁴⁴ ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא
נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה
⁴⁵ נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי
⁴⁶ בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי
⁴⁷ לכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב
מעט
⁴⁸ ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך
⁴⁹ ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים
⁵⁰ ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום

הפרק 8

יהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים העשר אתו
² ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחליים מרים הנקראה מגדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים
³ ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן
⁴ ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל
⁵ הזורע יצא לזרע את זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף השמים אכלו
⁶ ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה
⁷ ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכהו
⁸ ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אזנים לו
לשמע ישמע
⁹ וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה
¹⁰ ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו
ובשמעם לא יבינו
¹¹ וזה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא
¹² ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונושעו
¹³ ואשר על הסלע הם המקבלים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים
ובעת הנסיון יסגו אחור
¹⁴ ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאגות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא
ישוו למו
¹⁵ ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת
¹⁶ ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען
יראו כל באי הבית את האור
¹⁷ כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור
¹⁸ לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר חשב להיות
לו יקח ממנו
¹⁹ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם
²⁰ ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך
²¹ ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים
²² ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה
²³ ויהי בלכתם באניה וישכב וישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה
²⁴ ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה
²⁵ ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את

הרוחות ואת המים וישמעו לו

²⁶ ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל

²⁷ ויצא אל היבשה ויפגשוהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים

²⁸ וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני!

²⁹ כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אותו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדחף ביד השד אל המדברות

³⁰ וישאל אותו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו

³¹ ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום

³² ויהי שם עדר חזירים רבים על המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וינח להם

³³ ויצאו השדים מן האדם והוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע

³⁴ וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים

³⁵ ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש וטוב שכל וייראו

³⁶ ויספרו להם הראים איך נרפא אחוז השדים

³⁷ ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד אל האניה וישב

³⁸ ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אותו ישוע באמרו

³⁹ שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע

⁴⁰ ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו העם כי כלם היו מחכים לו

⁴¹ והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו

⁴² כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקהו המון העם

⁴³ ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין איש יכל לרפאתה

⁴⁴ היא קרבה מאחוריו ותגע בציצת בגדו וזוב דמה עמד פתאם

⁴⁵ ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי!

⁴⁶ ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה

⁴⁷ ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם

⁴⁸ ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום

⁴⁹ עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה

⁵⁰ וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע

⁵¹ ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה

⁵² וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא

⁵³ וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה

⁵⁴ והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי!

⁵⁵ ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול

⁵⁶ וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה

הפרק 9

1 יקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטון על כל השדים ולרפא חליים

2 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים

3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ולא יהיה לאיש מכם שתי כתנות

4 והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו

5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם

6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום

7 וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים

8 ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים

9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו

10 וישובו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה

11 והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה

12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה

13 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה

14 כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה

15 ויעשו כן ויושיבו את כלם

16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם

17 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים להם שנים עשר סלים

18 ויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני?

19 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמונים

20 ויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים אתה

21 ויצו אתם בגערה לבלתי הגיד לאיש את הדבר הזה

22 ויאמר מן הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום

23 ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך אחרי!

24 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו וממנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיענה

25 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו

26 כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם כאשר יבא בכבוד ובכבוד האב והמלאכים הקדושים

27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלהים

28 ויהי כשמונה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם

29 ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק

30 והנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו

31 אשר נראו בכבוד והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים

32 ויהיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו

33 ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת

ולמשה אחת ולאלהיו אחת ולא ידע מה דבר³⁴ הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בענן נבעתו³⁵ ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון³⁶ ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו³⁷ ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו³⁸ והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי!³⁹ והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו⁴⁰ ואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו⁴¹ ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך⁴² ויהי אך הקריב לבוא וירעצו השד וירוצצו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו⁴³ וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו⁴⁴ שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם⁴⁵ והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה⁴⁶ ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם⁴⁷ וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו⁴⁸ ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול⁴⁹ ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו⁵⁰ ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא⁵¹ ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים⁵² וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו⁵³ ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים⁵⁴ ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו⁵⁵ ויפן ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם⁵⁶ כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר⁵⁷ ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחרך אל כל אשר תלך⁵⁸ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו⁵⁹ ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי!⁶⁰ ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים⁶¹ ויאמר עוד איש אחר אלכה אחרך אדני אך הניחה לי בראשונה להפטר מבני ביתי!⁶² ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר למלכות האלהים

הפרק 10

אחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה² ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקציר³ לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים⁴ אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך

⁵ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה
⁶והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב
⁷ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית
⁸וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם
⁹ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים
¹⁰וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו
¹¹אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו ננערהו לכם אך ידעו תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים
¹²אני אמר אלכים כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא
¹³אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר
ישבו בשק ואפר וישבו
¹⁴אכן לצור וצידון יקל בדין מכם
¹⁵ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאל תורדי!
¹⁶השומע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזת והבוזה אותי הוא בוזת את אשר
שלחני
¹⁷וישובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמן
¹⁸ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים
¹⁹הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם
²⁰אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים
²¹בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן
החכמים והנבונים וגליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך
²²הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן
לגלותו לו
²³ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים
²⁴כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את
אשר אתם שמעים ולא שמעו
²⁵והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם
²⁶ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא
²⁷ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת רעך כמוך
²⁸ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחיה
²⁹והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי
³⁰ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטוהו וגם פצעוהו ויעזבו
אותו בין חיים למות וילכו להם
³¹ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אותו ויעבר מעליו
³²וכן גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אותו ויעבר מעליו
³³ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אותו ויהמו רחמיו
³⁴ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו אל המלון ויכלכלהו
³⁵ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותי ואת אשר תוסיף עוד
להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך
³⁶ועתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדדים
³⁷ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה
³⁸ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה
³⁹ולה היתה אחות ומרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו
⁴⁰ומרתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי

אמר נא אליה ותעזר לי!

⁴¹ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה

⁴²אבל אחת היא מן הצורך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה

הפרק 11

יהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו

²וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּי תִתְפַּלְלוּ אִמְרוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שְׁמְךָ תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֵׂה רְצוֹנְךָ כְּמוֹ בְּשָׂמַיִם כֵּן בָּאָרֶץ

³אֶת לֶחֶם חֲקֵנוּ תֵּן לָנוּ יוֹם יוֹם

⁴וְסֹלַח לָנוּ אֶת חֻבּוֹתֵינוּ כִּי סֹלְחִים גַּם אֲנַחְנוּ לְכָל הַחַיִּיב לָנוּ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לְיָדִי נְסִיוִן כִּי אִם הִצִּילָנוּ מִן הָרַע

⁵וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי בָכֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ אֹהֶב וְהֵלֶךְ וּבָא אֵלָיו בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְאָמַר אֵלָיו יְיָדִי הַלּוֹנִי שְׁלֹשֶׁת כִּכְרוֹת לֶחֶם

⁶כִּי אֹהֶבִי בָא אֵלַי מִן הַדֶּרֶךְ וְאֵין לִי דָבָר לְשׁוֹם לִפְנָיו

⁷וְהוּא מִלִּפְנֵי יַעֲנֶה וַיֹּאמֶר אֵל תּוֹגִיעֵנִי כִּי כָּבֵד נִסְגְּרָה הַדֶּלֶת וְיִלְדֵי שׁוֹכְבִּים עִמָּדִי בְּמִטָּה לֹא אוֹכֵל לְקוֹם וּלְתֵת לֶךְ

⁸אֲנִי אָמַר לָכֶם גַּם כִּי לֹא יִקּוֹם לְתֵת לוֹ עַל הַיּוֹתוֹ אֹהֶבִי יִקּוֹם בְּעֶבֶר עֲזוֹת פְּנָיו וְיֵתֵן לוֹ כָּל צָרְכּוֹ

⁹וְגַם אֲנִי אָמַר לָכֶם שְׂאֵלוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם דֶּרְשׁוּ וְתִמְצְאוּ דִּפְקוֹ וּפִתְחָה לָכֶם

¹⁰כִּי כָל הַשְּׂאֵל יִקְבַּל וְהַדֶּרֶשׁ יִמְצָא וְלִדְפֹק יִפְתָּח

¹¹וְיָמִי בָכֶם אֹהֶב אֲשֶׁר יִשְׁאֵל מִמֶּנּוּ בְּנוֹ לֶחֶם וְנָתַן לוֹ אֲבֵן וְאִם דָּג הֵיטֵן לוֹ נַחֲשׁ תַּחַת הַדָּג

¹²אוֹ כִּי יִשְׁאֲלוּ בִּיצָה הֵיטֵן לוֹ עֶקֶר

¹³הֵן אַתֶּם הָרַעִים יֹדְעִים לְתֵת מִתְּנוֹת טְבוֹת לְבָנֵיכֶם אֲפִי כִי אֹהֶב מִן הַשָּׁמַיִם יֵתֵן אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְשֹׂאֵלִים מֵאֵתוֹ

¹⁴וְיִהְיֶה הַיּוֹם וְיִגְרַשׁ שָׂדֶה וְהוּא אֵלֶם וְיִהְיֶה אַחֲרָי צֹאֵת הַשֶּׁד וְיִדְבֹּר הָאֵלֶם וְיִתְמָהוּ הָעָם

¹⁵וְיֵשׁ אֲשֶׁר אִמְרוּ בְּבֶעַל זָבוּב שֶׁר הַשָּׂדִים הוּא מִגְרֵשׁ אֶת הַשָּׂדִים

¹⁶וְיֵשׁ אֲשֶׁר נִסּוּהוּ וַיִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן הַשָּׁמַיִם

¹⁷וְהוּא יֹדֵעַ אֶת מַחֲשַׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל מַמְלָכָה הַנְּחַלְקָה עַל עֲצָמָה תַּחֲרֹב וּבֵית יִפֹּל עַל בֵּית

¹⁸וְגַם הַשָּׁטָן אִם נִחַלֵּק עַל עֲצָמוֹ אֵיכָכָה תִּכּוֹן מַמְלַכְתּוֹ כִּי אִמְרַתָּם שְׁבַעֲלֵזָבוּב מִגְרֵשׁ אֲנִי אֶת הַשָּׂדִים

¹⁹וְאִם אֲנִי מִגְרֵשׁ אֶת הַשָּׂדִים בְּבֶעַל זָבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי הֵם מִגְרִישִׁים אֶתֶּם עַל כֵּן הִמָּה יִהְיוּ שְׁפִטִּיכֶם

²⁰וְאִם בְּאֲצַבַּע אֱלֹהִים מִגְרֵשׁ אֲנִי אֶת הַשָּׂדִים הִנֵּה הַגִּיעָה אֵלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

²¹בְּהֵיטֵן הַגָּבוֹר שֶׁמֶר אֶת חֲצָרוֹ וְהוּא מִזִּין וְהִיָּה רְכוּשׁוֹ שְׁלוֹם

²²וְאִם יָבוֹא עָלָיו חֶזֶק מִמֶּנּוּ וְתִקְפוּ יֵשׁ מִמֶּנּוּ אֶת נִשְׁקוֹ אֲשֶׁר בְּטַח בּוֹ וְאֵת מַלְקָחוֹ יַחֲלֹק

²³כָּל אֲשֶׁר אֵינְנוּ אֲתִי הוּא לְנִגְדִי וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאִסְפָּה אֲתִי הוּא מִפְּזִי

²⁴הָרוּחַ הַטְּמָאָה אַחֲרָי צֹאֵתָה מִן הָאָדָם תִּשׁוּטֵט בְּמַקְמוֹת צִיָּה לְבַקֵּשׁ לָהּ מְנוּחָה וְלֹא תִמְצָא אֶזְזִי תֹאמַר אֲשׁוּבָה נָא אֵל בֵּיתִי אֲשֶׁר יִצְאֵתִי מִשָּׁם

²⁵וּבְבוֹאָהּ תִּמְצָא אֶתוֹ מְטֹאטָא וּמַהֲדָה

²⁶אַחֲרַי תֵּלֵךְ וּלְקַחָהּ שֶׁבַע רוּחוֹת אַחֲרוֹת רַעוֹת מִמֶּנָּה וּבָאוּ וּשְׁכְּנוּ שֵׁם וְהִיתָה אַחֲרֵית הָאָדָם הַהוּא רַעָה מֵרֵאשִׁיתוֹ

²⁷וְיִהְיֶה כְּדִבְרֵי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאִשָּׁה אַחַת מִן הָעָם נִשְׂאָה אֶת קוֹלָהּ וְתֹאמַר אֵלָיו אֲשֶׁרִי הִבְטֵן אֲשֶׁר נִשְׂאָתְךָ וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר יִנְקֵת

²⁸וְהוּא אָמַר וְאֲפִי כִי אֲשֶׁרִי הַשְּׁמַעִים וְהַשְּׁמָרִים אֶת דְּבַר הָאֱלֹהִים

²⁹ ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא

³⁰ כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה

³¹ מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה

³² אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה

³³ אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו

³⁴ נר הגוף הוא העין לכן בהיות עינך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך

³⁵ על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך

³⁶ והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נהו

³⁷ ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב

³⁸ ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה

³⁹ ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים מטהרים את הכוון והקערה מחוץ והפנימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע

⁴⁰ הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי

⁴¹ אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם

⁴² אך אוי לכם הפרושים כי תעשרו את המנתא ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה

⁴³ אוי לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים

⁴⁴ אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו

⁴⁵ ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף גם אתנו

⁴⁶ ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם

⁴⁷ אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם

⁴⁸ וכן אתם מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם

⁴⁹ בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם יהרגו וירדפו

⁵⁰ למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ

⁵¹ מדם הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית הן אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה

⁵² אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם

⁵³ ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים

⁵⁴ ויארכו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה

הפרק 12

יהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה

² ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע

³ לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות

⁴ ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר

⁵ אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון

⁶הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים
⁷ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות
⁸ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים
⁹ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים
¹⁰וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו
¹¹וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטדקו
ומה תדברו
¹²כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר
¹³ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה
¹⁴ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק
¹⁵ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו
¹⁶וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה
¹⁷ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי!
¹⁸ויאמר את זאת אעשה הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי!
¹⁹ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי!
²⁰והאלהים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר הכינות לך למי יהיה
²¹זה חלק האצר לו אצרות ולא יעשיר באלהים
²²ויאמר אל תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבשו
²³הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש
²⁴התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל
אותם ומה מעלים אתם מן העוף?
²⁵ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו
²⁶ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו
²⁷התבוננו אל השושנים הצמחות ואין טות ואין ארגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא
היה לבוש כאחת מהנה
²⁸ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם
קטני האמונה
²⁹גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בגדלות
³⁰כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה
³¹אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה
³²אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות
³³מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע לעולם
אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו
³⁴כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם
³⁵מתניכם יהיו חגורים והנרות דלקים
³⁶ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו
כרגע
³⁷אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבים וילך
לשרת אותם
³⁸ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם
³⁹וזאת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר
את ביתו
⁴⁰לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם
⁴¹ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם

⁴² ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידו האדון על עבדתו לתת את ארחתם בעתו

⁴³ אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן

⁴⁴ אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידו

⁴⁵ והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר

⁴⁶ בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישים את חלקו עם הסורים

⁴⁷ [74-84] והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר

⁴⁸ [74-84]

⁴⁹ להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בער

⁵⁰ ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם

⁵¹ החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת

⁵² כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה

⁵³ האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות

⁵⁴ ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם גשם בא וכן יהיה

⁵⁵ ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא

⁵⁶ החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא תבחנו

⁵⁷ למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר

⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא

⁵⁹ ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה

הפרק 13

יבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבחייהם

² ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם

³ לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם

⁴ או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים

⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם

⁶ וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא

⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא גדע אותה למה זה תשחית את האדמה

⁸ ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמתי דמן סביבותיה

⁹ אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה

¹⁰ ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות

¹¹ והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה

¹² ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך

¹³ וישם את ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשבח את האלהים

¹⁴ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום השבת

¹⁵ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכו להשקתו

¹⁶וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממסורותיה ביום השבת

¹⁷ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו

¹⁸וַיֹּאמֶר לָמָּה דוֹמָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֵל מָה אֲמַשִּׁילָנָה

¹⁹דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ושימיהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו

²⁰וַיֹּאמֶר עוֹד אֵל מָה אֲדַמָּה אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

²¹דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו

²²וַיַּעֲבֵר בַּעֲרִים וּבַכִּפְרִים עֲבוּר וּלְמַד וַיִּשֶׁם אֶת דְּרָכָם לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם

²³וַיִּשְׁאַלְהוּ אִישׁ לֵאמֹר אֲדִנִּינוּ הַמַּעַט הֵם הַנוֹשְׁעִים

²⁴וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתֵּאֱמָצוּ לְבֹא בַּפֶּתַח הָצָר כִּי אֲמַר אֲנִי לָכֶם רַבִּים יִבְקְשׁוּ לְבֹא וְלֹא יוּכְלוּ

²⁵וְהָיָה מִיּוֹם אֲשֶׁר יִקּוּם בַּעַל הַבַּיִת וְסָגַר אֶת הַדֶּלֶת וְתַחֲלוּ לַעֲמֹד בַּחוּץ וְלִדְפֹק עַל הַדֶּלֶת לֵאמֹר אֲדִנִּינוּ אֲדִנִּינוּ פֶּתַח לָנוּ וְעֲנֵה וְאָמַר אֲלֵיכֶם אֵינִי יוֹדֵעַ אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם

²⁶אֲזַי תַּחֲלוּ לֵאמֹר אַכְּלָנוּ וְשִׁתִּינוּ לַפִּנִיךָ וּבִרְחֻבוֹתֵינוּ לַמִּדָּת

²⁷וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲמַר לָכֶם אֵינִי יוֹדֵעַ אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם סוֹרוּ מִמֶּנִּי כָל פְּעֻלֵי הָאוֹן

²⁸וְשֶׁם תִּהְיֶה הַיְּלִלָה וְחֶרֶק הַשָּׁנִים כֹּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת אֲבִרָהֶם וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב וְאֵת כָּל הַנְּבִיאִים בַּמַּלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאַתֶּם מַגְרִשִׁים הַחוּצָה

²⁹וַיִּבְאוּ מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב וּמִצָּפוֹן וּמִדְּרוֹם וַיִּסְבּוּ בַּמַּלְכוּת הָאֱלֹהִים

³⁰וְהִנֵּה יֵשׁ אַחֲרוֹנִים אֲשֶׁר יִהְיוּ רִאשׁוֹנִים וְרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרוֹנִים

³¹בְּיוֹם הַהוּא נִגְשׁוּ מִן הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ צֵא וְלֵךְ מִזֶּה כִּי הוֹרְדוּס מִבְּקֵשׁ לַהֲרֹגְךָ

³²וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְאֲמַרוּ אֵל הַשּׁוֹעַל הַזֶּה הִנֵּי מַגְרֵשׁ שָׂדִים וּפֹעַל רְפוּאוֹת הַיּוֹם וּמַחֵר וּבְשִׁלִּישֵׁי אָבָא עַד קֵצוֹ

³³אֲבָל הַלֹּךְ אֵלֶיךָ הַיּוֹם וּמַחֵר וּמִמַּחֲרָתוֹ כִּי לֹא יִתֵּן אֲשֶׁר יֵאָבֵד נְבִיא מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַיִם

³⁴יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם הַהֲרָגָת אֶת הַנְּבִיאִים וְהַסְקֵלָת אֶת הַנְּשִׁלְחִים אֲלֵיהֶם כִּמָּה פַעֲמִים חִפְצִיתִי לִקְבֹץ אֶת בְּנֵיךָ כֹּאֲשֶׁר תִּקְבֹּץ הַתִּרְנַגְלָת אֶת אֲפֻרְחוֹתֶיהָ תַּחַת כְּנֶפִיָּה וְאַתֶּם לֹא אֲבִיתֶם

³⁵הִנֵּה בֵיתְכֶם יַעֲזֹב לָכֶם שִׁמְם וְאֲנִי אֲמַר לָכֶם כִּי רֹאֵה לֹא תִרְאוּנִי עַד בּוֹא הָעֵת אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה

הפרק 14

יְהִי בְּבֹאוֹ בַשַּׁבָּת אֶל בֵּית אֶחָד מֵרָאשֵׁי הַפְּרוּשִׁים לֵאכֹל לֶחֶם וְהָמָּה אֲרִבִּים לוֹ

²וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לִפְנָיו אֲשֶׁר גּוֹפּוֹ צֶבֶה מִמִּים

³וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה וְאֵל הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר הַמֵּתֵר לְרֹפֵא בַשַּׁבָּת אִם לֹא וַיַּחֲרִישׁוּ

⁴וַיֵּאָחֲזוּ בּוֹ וַיִּרְפְּאוּהוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ

⁵וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי מִכֶּם אֲשֶׁר חָמְרוֹ אוֹ שׁוֹרוֹ יִפּוֹל אֶל הַבָּאָר וְלֹא יִמָּהֵר לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

⁶וְלֹא יִכְלוּ לְהַשִּׁיב עַל זֹאת דְּבַר

⁷וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ אֶל הַקְּרוֹאִים בְּרֹאוֹתוֹ אֵיךְ בָּחָרוּ לָהֶם לְהַסֵּב בְּרֹאשׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

⁸כִּי יִקְרָא אֶתְךָ אִישׁ אֶל הַחֲתָנָה אֶל תִּסֵּב בְּרֹאשׁ פָּן יִקְרָא שְׁמָה אִישׁ נִכְבַּד מִמֶּךָ

⁹וּבֹא הַקְּרָא אוֹתְךָ וְאוֹתוֹ וְאֲמַר אֲלֵיךְ פָּנָה מִקּוֹם לָזֶה וְאִזְּ תִקּוּם בְּכֻלָּמָּה לִקְחֹת אֶת הַמִּקּוֹם הָאֲחֵרוֹן

¹⁰ אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסבים עמך

¹¹ כי כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם

¹² וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום

¹³ אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים ולפסחים ולעורים

¹⁴ ואשריך באשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים

¹⁵ וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים

¹⁶ והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים

¹⁷ וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל

¹⁸ ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קניתי ועלי לצאת לראתו אבקש ממך נקני!

¹⁹ ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני!

²⁰ ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא

²¹ ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורים ואת הפסחים

²² ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום

²³ ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי:

²⁴ כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי:

²⁵ והמון עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם

²⁶ איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמיד!

²⁷ ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמיד!

²⁸ כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו

²⁹ פן ישים את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמה

³⁰ כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות

³¹ אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף?

³² ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום

³³ ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמיד!

³⁴ טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן

³⁵ לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע

הפרק 15

יהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו

² זילונו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם

³ וידבר אליהם את המשל הזה לאמה

⁴ מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו

⁵ והיה כמצאו אותו ישימנו על כתפיו בשמחה

⁶ ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד:

⁷ אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה

⁸ או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו

⁹ והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי

¹⁰ כן אני אמר לכם תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו

¹¹ ויאמר איש אחד היו לו שני בנים

¹² ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה

¹³ והיה מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים

¹⁴ ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם

¹⁵ וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים

¹⁶ ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו

¹⁷ וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב

¹⁸ אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך

¹⁹ ונקלתי מהקרא עוד בנך שימני כאשר שכיריך

²⁰ ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו וירץ ויפל על צואריו וישקהו

²¹ ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך

²² ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישוהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו

²³ והביאו את עגל המרבק וטבחו אותו ונאכלה ונשמח

²⁴ כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח

²⁵ ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות

²⁶ ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת

²⁷ ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם

²⁸ ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו

²⁹ ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רע!

³⁰ ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל המרבק

³¹ ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא

³² אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא

הפרק 16

יאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניך

² ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד

³ ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש

⁴ וידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי

⁵ ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חייב לאדני

⁶ ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים

⁷ ואל אחר אמר כמה אתה חייב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים

⁸ וישב האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור

⁹ וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם
¹⁰ הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה
¹¹ לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמת מי יפקיד בידכם
¹² ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם
¹³ אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדונים כי ישנא את האחד ויאבה את האחר או ידבק באחד ואת
האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון
¹⁴ וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו
¹⁵ ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הגבה באדם תועבה
הוא לפני האלהים
¹⁶ התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בח
¹⁷ אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה
¹⁸ כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלך את הגרושה מאישה נאף הוא
¹⁹ איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתעגג וישמח יום יום
²⁰ ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות
²¹ ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו
²² ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר
²³ ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עינו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו
²⁴ ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען קרר את
לשוני כי עניתי במוקד הזה
²⁵ ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחיך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם ואתה
תצטער
²⁶ ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור החפצים ללכת מפה אליכם
ולבלתי יעברו משם אלינו
²⁷ ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי
²⁸ כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום המעצבה הזה
²⁹ ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון
³⁰ ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו
³¹ ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו

הפרק 17

יאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו
² נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים ואלה
³ השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו
⁴ ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו
⁵ ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה
⁶ ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כגרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים
וישמע לכם
⁷ מי הוא זה מכם ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר גשה הנה והסב
⁸ הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל
ותשתה גם אתה
⁹ הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן
¹⁰ ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי רק את
המטל עלינו לעשות עשינו

¹¹ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל
¹²ויבא אל כפר אחד ויפגעהו עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק
¹³וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו
¹⁴וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו
¹⁵ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלהים בקול גדול
¹⁶ויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרונו
¹⁷ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם
¹⁸האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה
¹⁹וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם וּלֶךְ אִמּוֹנֶתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ
²⁰וַיִּשְׁאַלְהוּ הַפְּרוּשִׁים מִתִּי תִּבּוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיַּעַן אֹתָם לֵאמֹר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תִּבּוֹא בִּמְרָאָה
עֵינִים
²¹וְלֹא יֹאמְרוּ הֲנֵה פֶה אוֹ הֲנֵה שֵׁם כִּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים הֲנֵה בְּקִרְבְּכֶם הִיא
²²וַיֹּאמֶר אֶל הַתַּלְמִידִים יָמִים בָּאִים וְהַתְּאֻוִּיתֶם לִרְאוֹת יוֹם אֶחָד מִיָּמֵי בֶן הָאָדָם וְלֹא תִּרְאוּ
²³וְאִם יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם הֲנֵה שֵׁם הֲנֵה פֶה אֶל תִּלְכוּ וְאַל תִּרְצוּ אַחֲרֵיהֶם
²⁴כִּי כִּבְרַק אֲשֶׁר יִבְרַק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וַיֵּאִיר עַד קֵצֵה הַשָּׁמַיִם כֵּן יִהְיֶה בֶן הָאָדָם בְּיוֹמוֹ
²⁵אֲךָ בְּרֵאשׁוֹנָה צָרִיךְ הוּא לִסְבֹּל הָרַבָּה וְלִהְיוֹת מִן הַדּוֹר הַזֶּה
²⁶וְכֹאשֶׁר הָיָה נֹחַ כֵּן יִהְיֶה בִּימֵי בֶן הָאָדָם
²⁷אֲכָלוּ וּשְׁתוּ נָשְׂאוּ נָשִׁים וְהָשִׂיאוּ נָשִׁים לְאֲנָשִׁים עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר בֹּא נֹחַ אֶל הַתֵּבָה וַיִּבֶּא הַמַּבּוּל וַיִּשְׁחַת
אֶת כָּלם
²⁸וְכֹאשֶׁר הָיָה בִּימֵי לוֹט אֲכָל וּשְׁתָּה קִנָּה וּמָכַר נֶטֶע וּבְנָה
²⁹וַיְהִי בְּיוֹם אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹט מִסְדּוֹם וַיִּמָּטֵר אֵשׁ וּגְפָרִית מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁחַת אֶת כָּלם
³⁰כֹּכָה יִהְיֶה בְּיוֹם אֲשֶׁר יִגְלֶה בֶן הָאָדָם
³¹בְּיוֹם הַהוּא אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל הַגֶּג וְכָלִיו בְּבֵית אֶל יָרֵד לִשְׁאֵת אֹתָם וְאִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה אֶל יֹשֵׁב
הַבֵּיתָה
³²זָכְרוּ אֶת אֲשֶׁת לוֹט
³³הַמִּבְקֵשׁ לְמַלֵּט אֶת נַפְשׁוֹ יִאֲבֹדָה וְאֲשֶׁר יֵאֲבֹד אֹתָהּ יִהְיֶה
³⁴אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּלִילָה הַהוּא שְׁנַיִם יִהְיוּ בַּמֶּטָּה אַחַת הָאֶחָד יֵאָסֵף וְהָאֶחָד יַעֲזֹב
³⁵שְׁתֵּי תֵּהִינָּה טַחְנוֹת יָחַד הָאֶחָת תֵּאָסֵף וְהָאֶחָת תַּעֲזֹב
³⁶שְׁנַיִם יִהְיוּ בַּשָּׂדֶה וְנֹאסֵף הָאֶחָד וְהָאֶחָד יַעֲזֹב
³⁷וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיָּה זֹאת אֲדַנִּינוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם בְּאֲשֶׁר הִפְּגַר שֵׁם יִקְבְּצוּ הַנָּשָׁרִים

הפרק 18

גם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות
²וַיֹּאמֶר שׁוּפֹט הִיָּה בַּעִיר אַחַת אֲשֶׁר לֹא יִרְאֶה אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא נָשָׂא פָנִים לָאָדָם
³וְאַלְמָנָה הִיתָה בַּעִיר הַהִיא וּתְבֹא אֵלָיו לֵאמֹר דִּינָה אֶת דִּינִי מִמֶּרִיבִי
⁴וַיִּמָּאן מִיּוֹם אֶל יוֹם וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר בְּנַפְשׁוֹ גַּם כִּי אֶת הָאֱלֹהִים אֵינִי יֹרֵא וְלֹא אֶשָּׂא פָנִים
⁵אֶעֱשֶׂה אֶת דִּין הָאֲלִמָּנָה הַזֹּאת עַל הוֹגִיעָה אֹתִי פֶן תִּבּוֹא תִּמְיָד וּתְדַכְאֵנִי בַּמִּלִּים
⁶וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן שָׁמְעוּ אֶת אֲשֶׁר אָמַר דִּין הָעוֹלָה
⁷וְהָאֱלֹהִים הֲלֹא הוּא יַעֲשֶׂה דִין בַּחֲרִירוֹ הַקְּרָאִים אֵלָיו יוֹמָם וּלְיָלָה גַּם כִּי יִתְמַהֲמָה לְהוֹשִׁיעַם
⁸אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי יַעֲשֶׂה אֶת דִּינָם בְּמַהֲרָה אֲךָ בֶּן הָאָדָם בָּבֹא הֵימָצָא אִמּוֹנָה בָּאָרֶץ
⁹וַיִּוֹסֵף וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ אֶל אֲנָשִׁים בְּטַחִים בְּנַפְשָׁם כִּי צָדִיקִים הֵמָּה וְאַחֲרֵים נְבִזִּים בַּעֲיֵניהֶם וַיֹּאמֶר
¹⁰שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל הַמִּקְדָּשׁ לְהִתְפַּלֵּל הָאֶחָד פְּרוֹשׁ וְהָאֶחָד מוֹכֵס

¹¹ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי אינני כאשר האדם הגזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה

¹²אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניני!

¹³והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא

¹⁴אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם

¹⁵ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בהם

¹⁶ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים

¹⁷אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה

¹⁸וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים

¹⁹ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים

²⁰את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך

²¹ויאמר את כל אלה שמרתי מנעור!

²²וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחר!

²³ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו

²⁴וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים

²⁵כי נקל לגמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים

²⁶ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע

²⁷ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים

²⁸ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריו

²⁹ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים

³⁰ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים

³¹ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם

³²כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו

³³ואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום

³⁴והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמה

³⁵ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עור יושב על הדרך והוא משאל

³⁶וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת

³⁷ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר

³⁸ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני!

³⁹וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני!

⁴⁰ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמה

⁴¹מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה

⁴²ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך

⁴³ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים

הפרק 19

יבוא ויעבר ביריחו

²והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיה

³ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה

⁴ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה

⁵ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך

⁶וימהר וירד ויאספהו בשמחה

⁷וילונו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא

⁸ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשיתי איש אישי לו ארבעתים

⁹ויאמר אליו ישוע היום היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא

¹⁰כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד:

¹¹ויהי הם שמעים את זאת ויסף שאת משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים

¹²על כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב

¹³ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד בא:

¹⁴ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו

¹⁵ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח כל אחד במסחרו

¹⁶ויבא הראשון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרת מנים

¹⁷ויאמר אליו כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים

¹⁸ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנים

¹⁹ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים

²⁰ויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר:

²¹מפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצר את אשר לא זרעת

²²ויאמר אליו מפיו אשפטך העבד הרע ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעת:

²³ולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית

²⁴ויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנוהו אל אשר לו עשרת המנים

²⁵ויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים

²⁶הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו

²⁷אבל את איבי ההם אשר לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני:

²⁸ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים

²⁹ויהי בקרבו אל בית פגי ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר

³⁰לכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו והביאו

³¹וכי ישאל אתכם איש למה תתירוהו כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו

³²וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם

³³ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר:

³⁴ויאמרו האדון צריך לו

³⁵ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע

³⁶ובנסעו הציצו את בגדיהם על הדרך:

³⁷ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר

³⁸ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים

³⁹ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידיך

⁴⁰ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים

⁴¹ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמה:
⁴²לו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך:
⁴³כי ימים באים עליך ושפכו איביך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך:
⁴⁴וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך:
⁴⁵ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו:
⁴⁶ויאמר אליהם הן כתוב בייתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים:
⁴⁷ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו:
⁴⁸ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אותו

הפרק 20

יהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים
²ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת:
³ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי:
⁴טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם:
⁵ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו:
⁶ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה:
⁷ויענו לא ידענו מאין:
⁸ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:
⁹ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק
לימים רבים
¹⁰ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו וישלחוהו ריקם:
¹¹ויסף שלח עבד אחר ויכו גם אותו ויחרפוהו וישלחוהו ריקם:
¹²ויסף לשלח שלישי וגם אותו פצעו ויגרשוהו וידחפוהו חוצה:
¹³ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלחה את בני את ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו:
¹⁴וכראות אותו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היורש לכו ונהרגוהו ותהי לנו הירשה:
¹⁵ויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגוהו ועתה מה יעשה להם בעל הכרם:
¹⁶יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה מהיות כזאת:
¹⁷ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
¹⁸כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקהו:
¹⁹ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר
עליהם דבר את המשל הזה
²⁰ויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסגירו אל השררה ואל יד
ההגמון
²¹וישאלוהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך
אלהים
²²המתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא:
²³ויכר את נכליהם ויאמר להם:
²⁴מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר:
²⁵ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים:
²⁶ולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתמחו על מענהו ויחרישו:
²⁷ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית המתים וישאלוהו לאמר:
²⁸מורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו

²⁹והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים
³⁰ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים
³¹ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו
³²ובאחרונה מתה גם האשה
³³והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה
³⁴ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה
³⁵והזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה
³⁶כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה
³⁷וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
³⁸והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו
³⁹ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת
⁴⁰ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר
⁴¹ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד
⁴²והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני
⁴³עד אשית איביך הדם לרגליך
⁴⁴הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו
⁴⁵ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם
⁴⁶הזהירו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת
מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות
⁴⁷הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו

הפרק 21

יבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר
²וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות
³ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם
⁴כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה
⁵ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר
⁶את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק
⁷וישאלוהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה
⁸ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם
⁹ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למועד
¹⁰ויסף דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה
¹¹והיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן השמים
¹²ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו
לפני מלכים ומשלים למען שמי
¹³והיתה זאת לכם לעדות
¹⁴על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטדקו
¹⁵כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניה ולדבר נגדה כל מתקוממיכם
¹⁶וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקרוביכם ורעיכם וימיתו מכם
¹⁷והייתם שנואים לכל אדם למען שמי
¹⁸אך לא יפל משערת ראשכם ארצה
¹⁹בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם

²⁰ וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידעו תדעו כי קרב חרבנה
²¹ אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזת אל יבואו בה
²² כי ימי נקם המה למלאת כל הכתוב
²³ ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה
²⁴ ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים
²⁵ והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו
²⁶ וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו
²⁷ ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב
²⁸ וכאשר תחל להיות זאת התעודדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא
²⁹ וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים
³⁰ כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ
³¹ ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים
³² אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל
³³ השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון
³⁴ רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם
³⁵ כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ
³⁶ לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן
האדם
³⁷ ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון
³⁸ וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו

הפרק 22

יקרב חג המצות הנקרא פסח
² והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגו כי יראו מפני העם
³ והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר
⁴ וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם
⁵ וישמחו ויאתו לתת לו כסף
⁶ ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון
⁷ ויבא יום המצות אשר זבוח יזבח בו הפסח
⁸ וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה
⁹ ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו
¹⁰ ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר
יבוא שמה
¹¹ ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי!
¹² והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו
¹³ וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח
¹⁴ ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו
¹⁵ ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענות!
¹⁶ כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים
¹⁷ ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם
¹⁸ כי אמר אני לכם שתה לא אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים
¹⁹ ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני!

²⁰ וכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם

²¹ אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן

²² כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר

²³ והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת

²⁴ וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב להיות הגדול בהם

²⁵ ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד

²⁶ ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת

²⁷ כי מי הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוכם כמו המשרת

²⁸ ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בנסינותי!

²⁹ לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות

³⁰ למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל

³¹ ויאמר האדון שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים

³² ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך

³³ והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית האסורים גם למות

³⁴ ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרגל היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתי

³⁵ ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל דבר

³⁶ ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישארו וכן גם את התרמיל ואשר אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב

³⁷ כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו

³⁸ ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם ד!

³⁹ ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו

⁴⁰ ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון

⁴¹ והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמרו

⁴² אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך

⁴³ וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו

⁴⁴ ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ

⁴⁵ ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מיגון

⁴⁶ [74-64] ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון, עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניהם ויקרב אל ישוע לנשק לו

⁴⁷ [74-64]

⁴⁸ ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם

⁴⁹ והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב

⁵⁰ ויך אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית

⁵¹ ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו

⁵² ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות

⁵³ ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך

⁵⁴ ויתפשו אותו ויוליכוהו ויביאהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק

⁵⁵ ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם

⁵⁶ ותראהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו

⁵⁷ ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתי

⁵⁸ ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני

⁵⁹ ואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי!
⁶⁰ ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אומר והוא עודנו מדבר והתרגול קרא
⁶¹ ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרגול
תכחש בי שלש פעמים
⁶² ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי!
⁶³ והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו
⁶⁴ ויחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלוהו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך?
⁶⁵ ועוד גדופים אחרים הרבו עליו
⁶⁶ ובהית הבקר נקהלו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם ויאמרו
האתה הוא המשיח אמר לנו
⁶⁷ ויאמר אליהם כי אגיד לכם לא תאמינו
⁶⁸ וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני!
⁶⁹ אבל מעתה יהיה בן האדם יושב לימין גבורת האלהים
⁷⁰ ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא
⁷¹ ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזנינו שמענוה מפיו

הפרק 23

יקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס
² ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל הקיסר באמרו
כי הוא מלך המשיח
³ וישאלוהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה אמרת
⁴ ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה
⁵ והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה
⁶ ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי!
⁷ וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה
⁸ וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו
לראת אות אשר יעשה
⁹ וירב לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר
¹⁰ ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה
¹¹ ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחוהו אל פילטוס
¹² ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם
¹³ ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם
¹⁴ ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא
מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו
¹⁵ וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות
¹⁶ על כן איסרנו ואפטרנו
¹⁷ ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג
¹⁸ ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא
¹⁹ והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח
²⁰ ויסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע
²¹ והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב
²² ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו
ואפטרנו

²³ ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים

²⁴ ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם

²⁵ ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם

²⁶ וכאשר הוליכו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע

²⁷ וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו

²⁸ ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן

²⁹ כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו

³⁰ אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו

³¹ כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש

³² וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אתו למות

³³ ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו

³⁴ ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל

³⁵ והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע ישוע נא את נפשו אם הוא המשיח בחיר האלהים

³⁶ ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ

³⁷ ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך

³⁸ וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים

³⁹ ואחד מאנשי הבליעל התלויים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו

⁴⁰ ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה

⁴¹ והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע

⁴² ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך

⁴³ ויאמר ישוע אליו אמן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן

⁴⁴ ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית

⁴⁵ ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים

⁴⁶ ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו

⁴⁷ וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה

⁴⁸ וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישבו

⁴⁹ וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל ועיניהן ראות את אלה

⁵⁰ והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתיים עיר היהודים

⁵¹ אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחכה גם הוא למלכות האלהים

⁵² ויגש אל פילטוס ושאל ממנו את גוית ישוע

⁵³ ויורד אתה ויכרכה בסדינים וישימה בקבר חצוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם

⁵⁴ ויום ערב שבת היה והשבת הגיעה

⁵⁵ ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אתו מן הגליל ותחזינה את הקבר ואת אשר הושם בו גויתו

⁵⁶ ואחרי שובן הכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצוה

הפרק 24

באחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות¹
וימצאו את האבן גלולה מן הקבר²
ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע³
ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים⁴
ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים⁵
איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר⁶
כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום⁷
ותזכרנה את דבריו⁸
ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל האחרים⁹
ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים
את הדברים האלה
ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן¹¹
ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם
על הנהיה¹²
והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס¹³
והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה¹⁴
ויהי בדברם ובהתוכם יחד יגש ישוע אף הוא וילך אתם¹⁵
ועיניהם נאחזו ולא יכירוהו¹⁶
ויאמר אליהם מה המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בפניכם זעפים¹⁷
ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה
בימים האלה¹⁸
ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר
לפני האלהים ולפני כל העם
ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו²⁰
ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה²¹
והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר²²
ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא ח!
וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו²⁴
ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים²⁵
הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו²⁶
ויחל ממשח ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו²⁷
ויקרב אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו²⁸
ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם²⁹
ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם³⁰
ותפקחנה עיניהם ויכירוהו והוא חמק עבר מעיניהם³¹
ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים³²
ויקומו בשעה ההיא וישבו ירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נקהלים יחד:
האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון³⁴
ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירוהו בבציעת הלחם³⁵
עודם מדברים כדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם³⁶
והמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח ראו³⁷
ויאמר אליהם מה זה אתם נבהלים ועל מה זה מחשבות עלות בלבבכם³⁸
ראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי!³⁹

⁴⁰ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו

⁴¹והם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל

⁴²ויתנו לפניו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש

⁴³ויקח ויאכל לעיניהם

⁴⁴ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים

⁴⁵אז פתח את לבבם להבין את הכתובים

⁴⁶ויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי

⁴⁷ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל מירושלים

⁴⁸ואתם עדים בזאת

⁴⁹והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרום

⁵⁰ויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם

⁵¹ויהי בברכו אתם ויפרד מאתם וינשא השמימה

⁵²והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה

⁵³ויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן